

חברים וידידים יקרים,

ברכה אביבית לחג הפסח חג האביב.

אנו שמחים לשלוח לכם את 'הגדת ימינו' שכתב דוד בן-גוריון עבור חברי קיבוץ שדה בוקר ב 1955.

בעזרתו של ידידנו,הד"ר מרדכי נאור,איתרנו מעט פרטים על ההדים שעוררה ההגדה.

ההגדה נכתבה עבור סדר פסח הקיבוצי שערכו חברי שדה בוקר.באותם ימים כיהן בן-גוריו כשר הביטחון.

טקסט ההגדה מבקש לייצור משוואה היסטורית בין משמעות יציאת מצרים למשמעות הקמת

מדינת ישראל ב-1948.

תוכן ההגדה עלה לדיון בישיבת הממשלה וראש הממשלה משה שרת מעיד ביומניו כי:

"בישיבת הממשלה האחרונה התעורר בינינו ויכוח על מקומו של האו"ם בהקמת המדינה".

בן גוריון ביטל את חלקו של האו"ם ואילו שרת טען בתוקף כי בזכות החלטת האו"ם הוקמה המדינה.

בטקסט ההגדה מצא שרת עדות לכך שבן-גוריון מסכים עם דעתו.וכך כתב:

"הגיעה לידי הגדה שחיבר בן-גוריון בשביל הסדר של שדה בוקר-מלאכת מחשבת של סיפור יציאת

מצרים-ובה פנינה כזו: "ותאמר העצרת לכוון לך לך מארצך זו כי צדקו בני ישראל,ותקום מדינת

היהודים".הפסוק המחושב והתמציתי הזה הוא הקובע את האמת ההיסטורית ולא דיבורים שאתה

מחליט באידנא דריתחא על או"ם שמום.אלמלא החלטת העצרת ב -1947 לא הייתה

קמה המדינה ב -1948"

בטקסט ההגדה שכתב בן גוריון יש משום השוואה ישירה בין יציאת מצרים לתקומת מדינת ישראל.סביב

שולחן הסדר יסבו ילדים,בני נוער וצעירים שתולדות המפעל הציוני אינם שגורים על לשונם ומוכרים

להם.נזכור את יציאת מצרים ונזכיר את נס הקמת המדינה היהודית בארץ ישראל.

חג שמח

דורית ויואל רפל

הגדת ימינו

כפופים היינו לממשלת המנדט בפלשתינה – א"י – ויקם צ'מברלין אשר לא ידע את הצהרת-בלפור ויאמר לחבריו: הנה בני ישראל מתרבים בארץ, ואין זה לרצון בני-ישמעאל ידידינו האצילים. הבה נתחכמה, פן תקרה מלחמה ונוספו בני-ישמעאל על אויבינו, ומה יהיה על הנפט בבבל ועל היאור במצרים המקשר אותנו עם האימפריה מעבר לים? נצא ונלמד מלבן הארמי, אשר רימה את יעקב עשרת מונים, ניתן ספר לבן ונגזור על הליה, ויעש כן. וירעו אותנו הבריטים ויענונו, וכל אוניה שבאה לחוף המולדת תפסו ושלחו לקפריסין וגם ציוו לשוטרים ולנוגשים לגזול הנשק מידנו ולחפש בכל הישובים. וה"הגנה" היא שעמדה לנו, כמו שנאמר: במסות ובמופתים ובמלחמה וביד חזקה ובאניות מעפילים ובהעברת נשק ובהפצצת ראדארים ובפיצוץ גשרים ובמירור חיי השליטים, כמה שנאמר –

דם ואש ותמרות-עשן

ותקן נפש בוויין בבני ישראל וילך לעצרת האו"ם ויאמר לה: מה ייעשה לסוררים ומוררים אלה. ותאמר העצרת לבוין: לך לך מארץ זו, כי צדקו בני ישראל, ותקום מדינת היהודים. וכעס בוין כעס גדול וירק חניכיו מבני-ישמעאל – מצרים ומלך בבל ומלך עמון ונשיאי ארם הלבנון, ויתן הנשק בידם ויאמר להם: שלחו צבאותיכם הגיבורים לארץ פלשתינה ועשו כלה בבני ישראל והייתה לכם ארץ. ויעשו כן. ויבואו צבאות מצרים ובבל ועמון וארם והלבנון ועמם ערב רב להלחם בישראל, וירם ישראל את המטה, ומחיק ה"הגנה" זינק צבא הגנה לישראל; בתחילה במתי מעט ובנשק קל, אבל מיום ליום הלך צה"ל וגדל ויהי לכוח גדול ואדיר והרביץ עשר מכות במצרים ובבני בריתם ויגרש אותם מהארץ וגם הערב-רב ברחו – ותיכון המלוכה בישראל, במה שנאמר: בכל דור ודור עומדים עלינו לכלותינו, וקשי עורפנו וכוחנו מצילנו מידם. וכמה מעלות טובות לצה"ל עלינו. הוא הכה באויבנו ועשה בהם שפטים והציל עצמאותנו והטביע אניית האויב בים ושיקע צרינו בתוכו, והקים נח"ל מתוכו ובנה ישובי ספר.

ובן חלוצאי היה אומר: כל מי שלא אמר שלושה דברים אלה בפסח לא יצא ידי חובתו,
ואלו הם: בטחון העם, ישוב השממה וקיבוץ גלויות.
והנוער בישראל קיים וקיבל על עצמו לעשות כדבר הזה ותהי התשועה לישראל.
לפיכך אנחנו חייבים להודות, להלל ולפאר, לרומם ולהדר ולברך, לעלה ולקלס הלוחמים
והחלוצים אשר הוציאונו מעבדות לחירות, מיגון לשמחה, משיעבוד לגאולה, ונאמר שירה
חדשה.

מתוך: דוד בן גוריון עמ' 386 .